

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyed.
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtuk vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félévre . . . 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Halottak napján.

(B.) A keresztény világ kegyeletes szokása az év egy napját arra szentelte, hogy az élők megemlékezzenek a sorsról, mely reájuk vár, és reá gondoljanak azokra, kik már betölt az emberi sors szomorú mértéke.

Évről-évre szaporodik a sirok tömege, mintegy láncszemként kötve össze mindnyájunkat a multtal, melyben leléttük életünk örömeit, boldogságát, — melyben az édes szeretetnek jól eső varázsa környezett minket, — mely biztatólag fakadó reményeink, magasra törő vágyaink korszaka volt. Egy kis sírdomb jelzi most a határt a mult és jelen között. Mindnyáján, kiket lever életünk jelenének fájdalmas érzete, elmegyünk, felkeressük a földgömbnek azt a végtelenül kis pontját, mely elenyésző kicsinyisége dacára egy világot zár el előtünk: egyszerű, esendes kis házi életünk boldog világát.

Az özvegy, az árva, a forrón szeretett gyermeket vesztett szülő, rokonok, jó barátok gondolata elfordul a mindennapi élet változatos tárgyaitól s reá irányul a kedves, a szeretett lényre, kinek — hitünk szerint — halhatatlan lelke nem áraszt többé körünkben fényt, meleget, gyönyör-érzetet. Koszoruzott, virágokkal behintett sirjára a fájdalom forró könnye hull, s a szellőtől lobogtatott mécesek világa szomorú terjeszti szét gyöngéd fényét. Az elhaló természet hulló leveleivel, sárguló lombosraival, száradó avarával méltó keretet képez.

Amit érez az egyes, a család, — azt érzi a nemzet nagy családja is. Voltak — hála a nemzetünk felett örökös Gondviselésnek — kik feláldozták életüket a hazáért, — kik fáradozásuk, gondjaik teljességét nemzetünk nagyságának, fényének, dicsőségének emelésére szentelték. Hősök,

államférfiak, költők, művészek, a tudomány nagyságai, kik irányozni és vezetni tudták koruk előre törekvő szellemét, kik életükben a nemzet nagyjai voltak, haláluk után a nemzet általánosan gyászolt halottjaivá váltak.

Bizom az emberben, kinek szívében a kegyeletnek igaz érzetét találom. — Bizom azon nemzet jövőjében, melynek fiai nem feledik nagyjaik emlékezetét, s a míg háláérzetük őszinte jele képpen sirjukra gyászkoszorút helyeznek le, addig az ősök elveinek és tetteiknek követésében méltó utódoknak, a nemzeti életerő kitűnő képviselőinek bizonyulnak.

Szenteljük tehát e napot kizárólag a multnak, kedveseink és jelesseink emlékezetének.

Még egyet. Magyarország közsegeinek többé-kevésbé rendezett temetőiben a sírhalmok e napon ragyognak a fénytől. — drága koszorúk, virágok borítják a szomorú hantokat — egy pár órára. E pár órai fényért szívesen áldozunk, hiszen mi az a pár forint kiadás a pótolhatlan veszteséghez képest! Nem is szölok ellene, kivált ha nem jár tülzással s ha őszinte fájdalmakat jelez. — De gondoljuk csak meg, hogy mily csekélység aránylag e kis világitás arra nézve, hogy szereteteink emlékeit méltóan tartsuk fenn, — és ne feledjük, miszerint könnyen megtörténhetik, hogy elhaltunk után mi sem tartja fenn emlékét annak, ki életében egy társadalmi élet központja, vezetője volt; kit áldottak a szegények, a szűkölködő betegek: ki létrehozója, vagy fenntartója volt egy és más jótékonyi közhasznú intézetnek. Állandóbban kell biztosítani kedveseink emlékeit az utókor előtt, követve ebben is elődeink példáját, kik templomok, iskolák, kórházak, szegényházak létesítése, segélyezése végett szép alapítványokat tettek s ezzel amíg fenntartották nevüket az utókor előtt, addig

egyszersmind haláluk után is jótékonytárgyat gyakorolnak az emberiség javára. — Inkább kevesebbet tehát a külső fényből, de annál többet áldozunk a szívet, lelket nemesítő, a nyomorúságtól, betegségtől védő, abban segítő jótékony megyei és községi intézményeink javára, hogy azon lelki jószág, azon szívnemesség, mely kedveseinket ékesítette, maradjon fenn üdvös hatásában nevével együtt századokon át.

A községi körorvosi intézmény létesítése.

Népünk szaporodása éppen nem áll azon arányban, melyet más államok népénél észlelhetünk; a statisztika adatai ezt ezafelhalatlan igazolják. Még szomorubb az, hogy testi fejlődés tekintetében is sok visszaesés tapasztalható, s hogy egész vidékek vannak, melyek lakói között az arányos, fejlett szép alkatu testet csak ritkán találunk. A vidék földrajzi helyzete, az ivóvíz különböző vegyi alkata, a foglalkozás, a táplálék s az erkölcsi élet kétségtelenül sokat megmagyaráz, de az is bizonyos, hogy ha nem igyekezünk e bajokon segíteni, a tények felismerése csak az elvontan fejlődő tudomány igazságait bizonyítja, de nem a közéletnek, nem a nemzetnek válandó javára. E végre megfelelő egészségügyi intézkedések foganatosítása és az orvosi személyzet szaporítása szükséges.

Törvénytarunkban számos törvényt találunk, melyek amely helyesek és szépen hangzóak elvi szempontból, annál kevésbé kivihetők a gyakorlati életben. Legnevezetesebb ezek között a közegészségügy rendezéséről szóló 1876. XIV. törvényezik, melynek a községi körorvosokra vonatkozó részét a legtöbb törvényhatóság — s ezek között megyénk — nem bírta foganatosítani. A pénzühiány, melyen rovatallal kell segíteni, a legfőbb akadály. Azután meg az is bizonyult, hogy csekély fizetésért intelligens fiatal ember nem vállalkozik oly súlyos felelősséggel járó teendők végzésére, minő az orvosi hivatással össze van kötve, főleg künn a vidéken, — műveletlen nép között. — Másfelől a választási eljárás is nekézkes, mivel hogyan lehetséges egymástól távol eső községek képviselői tagjait összehozni s hogyan legyenek ezek képesek meghatározni, hogy a pályázók között kik a megválasztásra érdemeseek.

TÁRCZA.

A kegyelet ünnepén.

Halottak napja van ma, az emlékezetnek napja. — A esend és béke birodalmába sietünk mindnyáján, virágokat, koszorukat vite, hogy azokkal behintjük szeretett kedveseink sirhantját.

Sietünk azon helyre, mely az emberiség valódi egyenlőségét képviseli; hol az enyészet hatalomszava a hibort a ronggyal — a milliómost az utolsó koldussal egyenlővé teszi; hol a végzet örök keze egyaránt pihenni készlet boldogot, boldogtalant . . .

Belépve elvesztett edeseink ez örök nyugvó helyére, bármire nézzünk, mindenütt mulandóság . . . halál . . . végenyészet! . . .

A hideg őszi szél kíméletlenül tépi le a fák koronájáról a sárgult leveleket . . . S mint hasonlítanak ezen sárgult levelek a mi életünkhöz, melyet a halál kegyetlen keze ép oly kíméletlenül tép le; — évről-évre szaporodnak a hantok s több ismerőseink, kedveseink lesznek ott lenni, kiknek nyugvó helyökhöz szorosabb kapocs fűz.

Oly jól esik itt az elhagyatottnak, a szüvedőnek és szegénynek az a megnyugtató tudat, hogy ott a hant alatt egyformán alussza örök álmát azzal, a ki szüvedőseit okozta, szívet megtörté . . . A fényes síremlékek ott a szegények korhadó fejfája mellett kibékítik a szemlélőt az élet igazságtalanságával; s a szegénynek hantjára emelt egyszerű fakereszt hangosan hirdeti a gazdagnak nagyszerű márványoszlopa mellett azon nagy igazságot, hogy az enyészet örök törvénye előtt nincs rang, nincs fény, csak egy hatalomszó: porból lettél, porrá leszel!

. . . A felkoszoruzott, virágokkal behintett néma hantokon egymásután felgyűlnak az emlékezet mécei . . .

oly szomorúan, halványan pislognak . . . a körülállóknak forró könnyei vegyülnek közéjük . . .

Itt egy gyermekei sirján téréplő anya, kiket életük tavaszán vesztett el s velök együtt minden reményét, boldogságát. Vesztesége s a fájdalom szőlőnná terék — és mégis mi mindent mond el a bánatos arz? . . .

Ott pár reszkető mécesessel világitott hant mellett egy özvegy családnya, kinek mindenik gyermeke egy-egy árva, a kiknek kenyérkeresőjük: a szerető édes apa alussza örök álmát a hideg göröngy alatt . . . Az özvegy ráborul s mérhetlen fájdalmában könnyének sűrű cseppjeivel áztatja azt a földet, mely forrón szeretett hitvesét takarja . . .

Fennebb egy kedves, ifju nőnek csaknem új sirja mellett, mely alig kezdett begyepesedni, a fiatal férj törül sűrűn onló könnyeit bánatos arczáról, melynek minden cseppje a gyöngéd, szerető hitvesért hull, ki meghalt szépsége teljében, ifjan, szeretve és szeretetve, hátrahagyva a pótolhatatlan veszteség feletti mély bánatot a fiatal férjre, kinek mindene ott veszett e hant alatt, mert veszteségeért hiában keres itt e földön kárpótlást . . .

Tovább egy család siratja a közülök kihalt engedelmese és hálás jó fiút, igaz lelki testvért, ki egy szép életpályára készülés nemes fáradozásai közben, — az élet azon szakában, melyben a szív és lélek világában minden oly szépek, oly boldogítóknak tűnik fel, melyben az élet anyai édes reménységgel kecsgettette őt — hunyta be örök álomra szeméit, maga után nem hagyva egyebet, mint a szülői és testvéri keblekben az ő korai távozása miatt támadt mélyszéges lelki fájdalom emésztő gyötrelmeit . . .

Amott a szomorúfűz tövében a fiatalság legszebb korában elköltözött leánynak sirját öntözi hulló könnyeivel az édes anya . . . Szeretett ő is — mint sokan — lánggal, szívének egész hevével egy ifjat, ki nem vala méltó szerelmére . . . s a szép, ifju leány maga ásá meg ön-

sirját, hol aztán feltalálta azt a nyugalmat, mit e földön hiában keresett . . . Azt a sebet, melyet szívében ejtettek, csak a sír gyógyithatta meg, — mert: „édes lesz ott megpihenni, odalenn majd nem fáj semmi” . . .

— És itt, e kis sirhant alatt, nekem is vannak kedveseim, kiket életük tavaszán, felseledző bimbó korukban ragadtott el tőlem a kérlelhetetlen halál . . . Itt nyugszik a két testvér, kikhez eljöttem én is, elhozva bánatomat, keserveimet e helyre, hogy forró könnyeimmel kionthassem az őket takaró drága hantira . . . Oh, mert csak az tudja igazán becsülni a temetőt, a ki egyszer temetett!

S itt fenn, az élet szinpadán szerpünklet lejtészva, sok szenvedés, küzdés után

„Hozzájuk térünk mi majd — oda mindnyáján,
Ott valódi helyünk: sír örök honában;
Hosszu életünk legméltóbb jutalma:
Hogy az örökbéke poraink fogadja” . . .

K. Gy.

A két követjelölt.

— Novella. —

Francozából fordította: Balázs József.
(Folytatás)

Másnap reggel Ghilaine egészen elbámult, midőn megkapta ott a kinyílt virágokat. Nem sokat tűnődött azonban rajta, hogy ki tehette oda azokat, csak azt érezte, hogy szíve kissé hevesebben dobog és hogy mennyire boldog. Teljesen nyugodtnak és közönyösnek mutatta magát akkor is, midőn atyja így szólott hozzá:

— Lásd, megválasztatásom egyre bizonyosabb; nem sokára Párisban fogunk lakni, a hol bizonyára hozzád illő férjre is fogunk találni.

Ghilaine semmit sem szólott, e helyett édesen szivta magában a keblére tűzött rózsá illatát, mintha sejtette volna, hogy a Roger csókjaitól annyira édes az .

Megyénk bizottsága október hó 28-án tartott gyűlésében elfogadta dr. Magyar Károly által szerkesztett szabályrendelet tervezetét, melyben a körorvosokat a megyei házi pénztárba befolyó megyei rovatból kívánja díjazni, s a megyei közgyűlés által választani éppen úgy, mint a járási orvosokat. A járási orvosok is kötelesek lesznek a részükre kijelölt körben végezni a körorvosi teendőket s ezért külön fizetést huznak. A szabályzat, mely hozzájárul, s esetleg javaslatlétel végett a községeknek is ki lesz küldve, a következő:

Szabályrendelet

a körorvosi intézménynek Alsó-Fehérmegye területén való életbeléptetéséről.

1. §. Az 1876-ik évi XIV. t. cz. 142. §-a értelmében s a törvényhatósági közgyűlésnek 1884. okt. 13-án 96. jkvi szám alatt hozott s belügyminiszterileg jóváhagyott határozata alapján Alsó-Fehérmegyenek községi orvossal még nem bíró községei a következő beosztás szerinti 14 egészségügyi körbe osztatnak be:

a.) a marosútsági egészségügyi kört képezik a kutyfalvi, maroscsuci, csekkelaki, harii, marosbükösi és nagylaki körjegyzőség községei 11377 lakóssal,

b.) a marosújvári a marosújvári, magyarszesztvei, szentbenedeki és ispanlakai körjegyzőség községei 10134 lakóssal,

c.) a nagyenyedi az asszonynépi, magyarlapádi, megykeréki, m.-szentkirályi, feleenyedi és oláhlapádi körjegyzőség községei 15650 lakóssal,

d.) a remeteit a diódi, felgyógyi és ponori körjegyzőség községei 9347 lakóssal,

e.) a balázsfalvi a mihályfalvi, buzásbocsárdi, balázsfalvi és farkastelki körjegyzőség községei 11932 lakóssal,

f.) a szászcsanakadi az ohábai, sorostólyi és szászcsanakadi körjegyzőség községei 9601 lakóssal,

g.) a vingárdi a kútfalvi és vingárdi körjegyzőség községei 7613 lakóssal,

h.) a kisenyedi a preszkai, örményszékési és buzdi körjegyzőség 10000 lakóssal,

i.) az alvinczi a karnai, alvinczi, csórai, borsómezői és borbándi körjegyzőség 11599 lakóssal,

k.) az o.-herepei a csügedi, o.-herepei, bervei és m.-váradi körjegyzőség községei 11682 lakóssal,

l.) a zalathnait a zalathnai, fenési és metesdi körjegyzőség községei 10290 lakóssal,

m.) a nagyaragenti a benedeki, vajasdi, krakkói m.-igeni, borosbocsárdi és sárdi körjegyzőség községei 15015 lakóssal,

n.) a verespataki, verespatak, mógos és bucsumi körjegyzőség községei 12497 lakóssal,

o.) az abrudfalvi, Abrudfalva, Szohodol és Kerpenyes községek 9972 lakóssal.

Tövis nagyközség önként tart külön községi orvost, de ha ezt tenni megszűnnék, a remetei egészségügyi körbe osztatik be s aránylagosan járul az orvostartási költségekhez.

2. §. A jelenleg rendszeresített 7 járásorvos a körorvosi teendőket is végzi azon egészségügyi körben, melyben székhelye van s ezen szolgáltatást rendszeres fizetésén kívül 200 frt évi tiszteletdíjban részesül. Ezen díjazásért tartozik a járásához tartozó másik egészségügyi körben is

végezni az orvosi teendőket, ha ott a körorvosi állomás betöltetlen, vagy a körorvos a működésben akadályozva van.

3. §. A fennmaradó 7 egészségügyi kör körorvosokkal töltetik be: kiket előzetes pályázat alapján a megyei egészségügyi bizottság javaslatának meghallgatása után ezen ügy végleges szervezése a törvényhatósági közgyűlés választ s az évenként kivetendő községi egészségügyi alappól (7. §) évi 500 forinttal fizetéssel díjaz.

4. §. A körorvos az 1876-ik évi XIV. t. czikk 145. §-ban körülírt teendőkon kívül kiváló gondot fordít a járványos vagy ragályos kórok fellépésének vagy elterjedésének megakadályozására, az e nemű betegek gyógykezelésére, s ha községei valamelyikében nagyobb fontosságú járványos betegség uralkodik, az eszlelt betegmozgalomról s tett észleleteiről a szolgabíró útján szabályszerű heti jelentéseket terjeszt be a törvényhatósághoz. Ugyanezen úton terjeszti be havonként jelentését a körben észlelt egészségügyi mozzanatokról.

Egészségügyi körét legalább havonként kétszer beutazza s ez alkalommal a gyógyításon kívül a netaláni egészségügyi hatványokra is kiterjeszti figyelmét, azok megszüntetését a községi előjárásúgnál szorgalmazza, sikertelenség esetében az ügyet a szolgabírónál orvoslás végett bejelenti. A körorvosok felelőmi tekintetben a többi megyei tisztviselőkkel hasonló elbánásban részesülnek.

5. §. A körorvos az egészségügyi körében levő vagyontalan betegeket ingyen, a vagyonosokat a községekkel kölcsönösen megállapítandó díjazás mellett gyógykezelni köteles. Ha azonban a vagyontalan beteg nem az orvos lakhelyén lakik, köteles a beteg illetőségi községe az orvost tisztességes fuvarral ellátni, vagy neki a községenként megállapítandó fuvardíjt megtéríteni.

6. §. A körorvos valamelyik megyei szolgabíró felhívására sürgős szükség esetében a szomszéd egészségügyi körben is köteles orvosi szolgálatot teljesíteni, de ezen működéséért 2 forint napidíjat s kilométerenként 15 kr fuvarpénzt számíthat fel.

7. §. A megye a körorvosok fizetésére, a járásorvosok jutalmazására, s előfordulható uti költségekre szükséges összeget minden évben a rendes őszi közgyűlésen megállapítandó kules szerint az érdekelt községekre adó forint után kiveti, a többi megyei rovatok módjára beszedeti s a megyei kebléi pénztár által „községi egészségügyi alap” czímen külön kezelteti.

8. §. A kör- és járásorvosok illetményeiket havi előleges részletekben a községi egészségügyi alappól bélyegzett nyugtára (alispáni láttaozás mellett) veszik fel. Ezen alappól fedezetnek számvetésileg megállapított uti naplók alapján az utazási költségek is. (6. §.)

9. §. A községi egészségügyi alap bevételeiről és kiadásairól év végén zárszámadás készítendő, mely a törvényhatósági közgyűlés helybenhagyása után a m. kir. belügyminiszterhez felterjesztendő.

10. §. A községi egészségügyi alappól netalán fennmaradt összeg év végén tőkésítettik s csupán a kamatok fordítatnak a megállapított költségek fedezésére. Ezen alapján az a rendelkezés, hogy valaha a községek terhelése nélkül fedezze az orvostartási kiadásokat.

11. §. A rovatat ezen szabályzat megerősítése után tartandó megyei bizottsági közgyűlésen állapítatik meg s vetendő ki, a körorvosok beállítására pedig ezen közgyűlés-

től számítandó félév leteltével eszközözendő a megállapított tiszteletdíjban.

Kelt Alsó-Fehérmegye törvényhatósági bizottságának Nagy-Enyeden, 1885. okt. hó 28-án tartott gyűléséből.

Alsófehérmegye legtöbb adót fizető megyebizottsági tagoknak névjegyzéke 1886. évre.

Lönhart Ferenc 17.249 frt 88 kr. Dr. Vánosa János 7126 frt 52 kr. Glück Mór 3442 forint 22 kr. Báro Bánffy Jenő 3232 frt 59 kr. Jonas Adolf 3219 frt 70 kr. Báro Kemény László 2570 frt 55 kr. Gróf Teleky Károly 2552 frt 90 kr. Kovrig Tivadar 2250 frt 11 kr. Bürger Márton 2167 frt 29 kr. Gróf Mikos Árpád 1890 frt 14 kr. Glück Jakab 1417 frt 16 kr. Gróf Teleky Gusztáv 1395 frt 51 kr. Zeyk József 1178 frt 42 kr. Báro Radák Ádám 1135 frt 48 kr. Vinczei Nándor 1118 frt 28 kr. Mendel Simon 1046 frt 22 kr. Lukács László 1013 frt 6 kr. Dr. Bares Ferenc 996 frt 2 kr. Zeethal Ferenc 871 frt 17 kr. Pogány György 819 frt 80 kr. Ambrus Sámuel 782 frt 62 kr. Báro Horváth Ödön 765 frt 99 kr. Mendel Mózes 765 frt 92 kr. Batta Bertalan 763 frt 84 kr. Csató János 722 frt 32 kr. Báro Kemény Endre 715 frt 48 kr. Pávay V. Elek 701 frt 80 kr. Baresay Gábor 666 frt 1 kr. Fried Albert 627 frt 71 kr. Szalanczy Lőrincz 602 frt 27 kr. Medgyes Balint 591 forint 20 kr. Simon Pál 590 frt 77 kr. Moldován János 589 frt 22 kr. Id. Dékányi Ernő 574 frt 70 kr. Báro Kemény Simon 569 frt 92 kr. Osávási József 526 frt 10 kr. Mendel József 495 frt 43 kr. Jakabfi Albert 491 frt 60 kr. Rajnai Ignác 468 frt 24 kr. Mendel Manó 434 frt 86 kr. Müller Mihály 459 frt 48 kr. Teleky József 443 frt 15 kr. Bányai Károly 436 frt 18 kr. Báro Kemény Géza 422 frt 77 kr. Benedek Simon 422 forint 57 kr. Dávid Salamon 418 frt 28 kr. Glück Rudolf 416 98 kr. Korbuly Balint 409 frt 10 kr. Salmen Frigyes 401 frt 36 kr. Grün Aron Mózes 395 frt 52 kr. Zeyk Gábor 394 frt 27 kr. Dobolyi József 393 frt 65 kr. Szócs Károly 386 frt 22 kr. Dr. Bocz József 385 frt 2 kr. Imecs Domokos 384 frt 37 kr. Klein Mihály 372 frt 32 kr. Iucza Ferenc 364 frt 73 kr. Glück Sámuel 359 frt 99 kr. Sándor Miklós 359 frt 22 kr. Nussbaum Lázár 357 frt 30 kr. Balogh Elek 356 frt 38 kr. Szócs Imre 354 frt 95 kr. Dragán János 353 frt 36 kr. Zalányi Farkas 351 97 kr. Zeyk Kálmán 350 frt 61 kr. Czirner József 349 forint 98 kr. Cziulea János 344 frt 47 kr. Dr. Mohay Sándor 341 frt 54 kr. Moldován Lajos 338 frt 40 kr. Id. Gáspár János 337 frt 15 kr. Kiss Balint 335 frt 71 kr. Soltész Nagy János 332 frt 80 kr. Báro Kemény Gerő 324 frt 90 kr. Issekutz János 321 frt 56 kr. Zeyk Dániel 320 frt 66 kr. Fröhlich Gyula 320 frt. Elekesiu Gergely 319 frt. Fallop Sándor 317 frt. Ajtai János 312 frt 36 kr. Czeglédi János 311 frt 76 kr. Sebei Ádám 310 frt 85 kr. Szilágyi Farkas 306 frt 16 kr. Ifj. Winkler János 302 frt. Török Antal 301 frt 86 kr. Gondol Dániel 297 frt 8 kr. Ebergenyi Mózes 295 frt 38 kr. Klein Náthán 294 frt 98 kr. Csató Lajos 292 frt 20 kr. Salamon Simon 291 frt 81 kr. Ruzán János 291 frt 50 kr. Filip György 284 frt 40 kr. Hannel József 284 frt 12 kr. Bárbu Miklós 284 forint. Deutsch Lázár 283 frt 58 kr. Id. Löw Károly 283 frt

Az ifju orvost most egy újabb ambíció hatotta át: követ fogok lenni és akkor még inkább meg fogok küzdhetni a legyőzhetetlen apával.

De a gróf sem szűnt meg fázadozni ezéja érdekében, meglátogatta a kisebb falvak lakóit, mindent ígérve, a mit csak kívántak. Laurent abbás pedig segélyére volt mindenütt. Egy alkalommal Roland lován ülve, találkozott Rogerrel is; mindketten kőruton voltak, s ellenséges tekintettel üdvözlők egymást. Ez alatt Ghilaine otthon a park fái alatt szívének vizsgálásába mélyedve, sétálgatott. Atyja iránti szeretete mellett egy másik szeretetet is fölismert ott, melyet végre beismert maga előtt s gondolataival atyja gögös fejét s Roger megnyerő arcát ölelte körül. A gróf a környéken tett kirándulásából meglepődéssel tért vissza, mert ha Manerville republikánus párti volt is, a falvak határozottan mellé sorakoztak. Egyik este haza érkeve, főfájásról s makacsabb lázról panaszkodott; majd lélekzete nyomottá lett, úgy hogy éjnek idején Rivier orvos után kellett küldeni. Nagyon meghűtötte magát.

A következő napra nem lett jobban, az orvos fölismerte, hogy toroklobban szenved. Ghilainet elakarta mellőle távolítani, nehogy e szörnyű betegség reá is elragadjon. Ő azonban atyja nyughelyét nem akarta el hagyni. Nézte, hogy óráról-órára mint lesz rosszabbul, miként fuldokolt, hörgött s hánykolódva miként kap levegő után.

— Vége mindennek! — mondá Riviere. Én magam elégtelen vagyok!... Csak egy körülmény menthetné meg: az operáció. Egy bevágást kellene tenni torkába s oda egy csövet helyeztetni, mely a levegőt a légsőbe vezetesse, különben megfulad!...

— Eszközölje hát gyorsan! — mondá Ghilaine.

— De tudnia kell kegyednek, hogy a mit én ajánlok, az vagy élet, vagy halál. A mit azonban én egyedül nem merek megkísérteni, szükség volna egy sebészre is, a ki segédkezzék. De azt honnan lehetne ide hozatni?...

Táviratotva Rouenbe, legkevesebb hat óra beletelne, míg ide érkezhetnék... addig pedig atyja... nagyon rosszul lehetne!... Nem merde mondani, hogy meghal.

— Mért nem hivatja ön Rogert? — kérdé hirtelen a leány.

— Arra is gondoltam, de nem merem felkérni, miután atyja oly ellenszenvvel van iránta.

— Ő el fog jönni! felelek róla — szóló Ghilaine — teljesen bízva azon emberben, a kit szeret.

— Oh ha el fog jönni, meg vagyunk mentve. Egyedül ő képes e bajt elhárítani, mert nagy jártassága van a sebészetben s a műtétek gyors végrehajtásában. De menjen gyorsan — mondá Riviere a grófra tekintve, kinek arca egészen fekete lett a vértolulás miatt.

A gróf beszélni ugyan nem tudott, de mindent jól kelle hallania, mert haragosan tekintett szemével, midőn leánya indulandó volt. Riviere megértette tekintetét, de megfontolva lelkében a teendőket — ismétlé:

— Egyedül valóban nem merek a műtéthez hozzá fogni. Csak menjen kisasszony. Jó szerencséd!

— Isten segítse őnt! — szóló az abbás is, nem tudva többet mondani, azon gondolattal tépelődvén, hogy Roger tudományára kelle szótulniok.

Néhány pillanat múlva Ghilaine már a Roger lakásán volt, ki az első emeleten könyvtárában dolgozott.

Egy szolgál, ki a salonban várakozott, bejelentette, de nem ismervén, csak annyit mondott az orvosnak, hogy egy nő várja.

Pár pillanatra Roger fölnyitá a salon ajtaját s Ghilainét látta maga előtt.

Meghátrált egy kissé, mintha valami csodás tünémeny táruult volna föl előtte.

Ghilaine!... nála... és egyedül!... Nem volt képes szóhoz jutni.

Végre is Ghilaine vette föl a szót.

— Uram, mondá, atyám haldoklik s én ön után jövök.

— Köszönöm! — volt a gyöngéd hangon kiejtett válasz, melyből többit lehetett érteni, mint hallani.

S gyorsan elővéve műszertáskáját, minden szó nélkül fölísietta a kastélyba.

Fölmenet a lépcsőön fájdalmas hörgést hallottak. Roger összerándolta homlokát. Rövid köszönés és kölcsönös bemutatás után a jelenlevő abbásnak és orvosnak — a beteghez közeledett.

A grótot nem lehetett fölismerni; ott feküdt mozdulatlanul, kinyitott szájjal, torkából fájdalmasan hörgöve.

Roger rövid vizsgálat után suttogó hangon mondá:

— Nagyon rosszul van!

De Ghilaine esdő tekintetével találkozáva, meggyőződéssel mondá:

— Meg fogom menteni!

És kinyitva műszertáskáját, finom metsző kést vett ki abból s miután megadta a kellő utasításokat, egész hideg vérrel egy metszést tett a gróf torkán s egy csöt illesztett oda, egész erejéből belefujt abba, majd lélekzetet vett s így váltakozva folytatta ezt tovább, leszorítva erősen a beteget, hogy ne mozdulhasson, midőn lélekzetét, életét, erejét és gondolkozását visszanyeri. Néhány másodperc múlva eltorzult vonásai elsimultak. Lélekzeni kezdett, gyonra mintegy megszabadulva fölemelkedett s úgy látszott, mintha úgy inná a levegőt, mint issza a pusztában eltévelyedett, ha három napi szomjazás után forrásvízre lel.

— Meg van mentve! — mondá Roger Ghilaine felé fordulva.

Ghilaine semmit sem szólott, csak térdeire hullott az ágy lábánál atyja megmentője mellett, két tiszta könyccsappal hullatva annak kezére.

Riviere kiterjesztett karokkal sietett az ifju orvost hálás magasztalásaival elhalmozni.

Az abbás pedig kissé erőltetetten mormolá:

45 kr. Dánes Sándor 280 frt 98 kr. Botlyán Károly 280 frt 44 kr. Reiss József 275 frt 29 Koseriu János 174 frt kr. Beke Antal 272 frt 75 kr. Tóth Miklós 258 frt 58 kr. Zsurska József Straub János 252 frt 76 kr. Nikola Máthé 230 frt. Veszely Károly 230 frt 3 kr. Fingerhut Jak 226 frt 40 kr. Prascsh János 220 frt 64 kr. M Id. Jäger Tamás 217 frt 54 kr. Gyarmathy Károly 214 frt 67 kr. Sz Dr. Magyar Károly 21 frt 25 kr. Horváth József 205 frt 88 kr. Id. Kálmán 204 frt 64 kr. lász Jakab 195 frt 90 kr. Lobstein Antal 194 68 kr. Vertlen György frt 48 kr. Imre Lázár 182 frt 89 kr. Dr. Nánár Árpád 178 frt 40 Stricsék János 175 frt Sinberger Salomon 170 frt 40 kr. Ungerpek M vadar 163 frt 37 kr. vári Sándor 160 frt B ner Zsigmond 155 frt kr. Szócs Sándor 154 frt 10 kr. Folyovich S 153 frt 3 kr. Székely 150 frt 60 kr. Axente nos 149 frt 40 kr. M O. Veress Gábor 143 kr. Herepei Károly 149 kr. Brán Petru 139 frt 7 kr. Oroszán Lás 136 frt. Schreiber Jak 135 frt 51 kr. Kovács 135 frt 7 kr. Inasku György 133 frt 22 k Csiki Elek 132 frt 29 Finna István 129 frt Czitrom József 129 fr Dániel István 127 fr Bede Károly 127 frt

CS Mindensz

— Flandriai
November első
az egész esztendőben

— Az isten jó
Inkább szerette
félnek.

Roger a legnagyobb veszélyes kitérésétől; vissza fog térni és m hogy enyhít orvossá Ghilaine utána s végig kísérte. A mag kezét a Rogerébe he homlokát az ifju orv elhalványult, csak egy egész lelkét kiöntötte — Oh!... G A rácszatnal e szót is szoltak volna. kotten egymásnak.

Az éj folyamán sejtette, fokozódott, d a beteg nem v bályosan lélekzett. M totta meg az orvos k Riviere nem ha hogy jelenléte többé csak akkor fog ismé rosszra fordulna. K izgalomba hozza a g hogy Ghilainet látha nehogy kockáztassa a dott helyreállítani

megállapított
bizottságának
gyűléséből.

60 megye- 1886. évr.

Vánasa Já-
22 kr. Báro
19 frt 70 kr.
Elek Károly
kr. Bürger
1890 frt 14
ky Gusztáv
Báro Radák
18 frt 28 kr.
1013 frt
Ferenz
kr. Ambrus
35 frt 99 kr.
783 frt 84
Endre 715
ressay Gábor
szalánczy Ló-
19 frt 20 kr.
89 frt 22 kr.
ány Simon
Mendel Jó-
9 kr. Rajnai
86 kr. Mül-
15 frt 15 kr.
Göza 422
id Salamon
buly Balint
Grün Aron
7 kr. Dobo-
12 frt 22 kr.
kos 384 frt
Ferenz 364
dor Miklós
kr. Balogh
kr. Dregán
7 kr. Zeyk
19 frt 98 kr.
hor 341 frt
spár János
12 frt 90 kr.
0 frt 66 kr.
9 frt. Fülöp
szegedi Já-
kr. Szilágyi
frt. Török
8 kr. Eber-
4 frt 98 kr.
1 frt 81 kr.
4 frt 40 kr.
284 forint.
oly 283 frt

után jövek.
on kiejtett
llani.

szó nél-

hallottak.
s kölcsönös
snak — a

dt mozdú-
horogve.
on mondá:

meggyőző-

kést vett
gész hideg
söt illesz-
kzetet vett
a erősen a
tét, életét,
másodperc
tt. gyomra
ott. mintha
évelyedett.

ilaine felé

re hullott
szta köny-

ffu orvost

4:

45 kr. Dánes Sándor 282 forint 25 kr. Kerekes Mihály 280 frt 98 kr. Bottyán Ferencz 280 forint 82 kr. Timár Károly 280 frt 44 kr. Gr. Busseul Henrik 278 frt 42 kr. Reiss József 275 frt 29 kr. Hentes János 274 frt 68 kr. Koseriu János 174 frt 16 kr. Krisán József 273 frt 86 kr. Baka Antal 272 frt 86 kr. Kerekes János 258 forint 75 kr. Tóth Miklós 258 frt 53 kr. Szabeni Ferencz 257 frt 58 kr. Zsurska József 255 frt 45 kr. Nagy Imre 253 frt. Straub János 252 frt 19 kr. Ifj. Veress Miklós 247 76 kr. Nikola Máthé 239 frt 66 kr. Garda József 238 frt. Veszely Károly 230 frt 56 kr. Pongrácz Gergely 230 frt 3 kr. Fingehut Jakab 229 frt 27 kr. Ifj. Paul Petru 226 frt 40 kr. Praschák Rajmond 225 frt 22 kr. Pánk János 220 frt 64 kr. Mangesius Frigyes 220 frt 45 kr. Id. Jäger Tamás 217 frt 43 kr. Berzenczey István 215 frt 54 kr. Gyarmathy Samu 214 frt 78 kr. Szöllösy Károly 214 frt 67 kr. Szegedy Mátyás 212 frt 68 krajczár. Dr. Magyar Károly 210 frt 28 kr. Ludvigh János 207 frt 25 kr. Horváth József 206 frt 12 kr. Slatkovic Jácint 205 frt 88 kr. Id. Benkó Elek 205 frt 60 kr. Veis Kálmán 204 frt 64 kr. Körner József 200 frt 50 kr. Halász Jakab 195 frt 90 kr. F. Sándor Miklós 195 frt 56 kr. Lobstein Antal 194 frt 37 kr. Balogh János 190 frt 68 kr. Vertlen György 187 frt 46 kr. Csiki Antal 185 frt 48 kr. Imre László 183 frt 28 kr. Tabakovics János 182 frt 89 kr. Dr. Nánán Bernáth 179 frt 62 kr. Molnár Árpád 178 frt 40 kr. Varró Gergely 177 frt 37 kr. Strisek János 175 frt 32 kr. Csiki Albert 171 frt 9 kr. Sinberger Salamon 170 frt 20 kr. Grün A. Sámuel 169 frt 40 kr. Ungerpek Miklós 166 frt 24 kr. Kolbászi Tivadar 163 frt 37 kr. Pallos Gyula 161 frt 35 kr. É. Ujvári Sándor 160 frt Bartha Lajos 158 frt 58 kr. Dr. Reiner Zsigmond 155 frt 82 kr. Feiler Farkas 155 frt 17 kr. Szöcs Sándor 154 frt 27 kr. Mihelyes Zsigmond 154 frt 10 kr. Folyovich Sándor 154 frt 3 kr. Meskó Jakab 153 frt 3 kr. Székely József 153 frt. Id. Winkler János 150 frt 60 kr. Axente Severu 150 frt 1 kr. Fister János 149 frt 40 kr. Maresk Mátyás 146 frt 59 krajczár. O. Veress Gábor 143 frt 90 kr. Sándor János 142 frt 10 kr. Herepei Károly 141 frt 44 kr. Miksa Miklós 140 frt 9 kr. Brán Petru 139 frt 67 kr. Szalánczy István 138 frt 7 kr. Oroszán László 136 frt 39 kr. Salamon József 136 frt. Schreiber Jakab 135 frt 61 kr. Deutsch Ignác 135 frt 51 kr. Kovács Imre 135 frt 10 kr. Molnár Pál 135 frt 7 kr. Inasku György 133 forint 60 kr. Rezmán György 133 frt 22 kr. Horváth László 132 frt 95 kr. Csiki Elek 132 frt 29 kr. Muntvány János 130 frt 4 kr. Finna István 129 frt 71 kr. Nagy Károly 129 frt 22 kr. Czitrom József 129 frt. Degró Rudolf 127 forint 95 kr. Dániel István 127 frt 10 kr. Tatár Sándor 127 frt 8 kr. Bede Károly 127 frt 1 kr. Török Bálint 124 frt 10 kr.

Póttárok: Glück Abraham 124 frt 6 krajczár. Ifj. Jonás Adolf 123 frt 32 kr. Dr. Boér Jenő 123 frt 22 kr. Bredéan Stefan 122 frt 95 kr. Moldován János 122 frt 67 kr. Biró Miklós 122 frt 50 kr. Gréf János 121 frt 86 kr. Patitia Rubin 121 frt 77 kr. Csia János 120 frt 82 kr. Ujvári Imre 120 frt 47 kr.

CSARNOK.

Mindenszentek éjszakája.

— Flandriai beszély. Fordította V. D. —

November első napja a babonás flandriaira nézve az egész esztendőben a legfélelmetesebb nap. A halottak

— Az isten jóságos az övéi iránt!
Inkább szerette hálát adni istennek, mint az ellen-
félnek.

Roger a legnagyobb esendet ajánlotta, félve a láznak veszélyes kitérésétől; ígérte, hogy az éj folyamán újra vissza fog térni és miután Rivierét szívélyesen fölker-
te, hogy enyhítő orvosságot rendeljen a betegnek, távozott.

Ghilaine utána sietett a rácsosathoz vezető folyosón végig kísérté. A magas platánok alá érve, Ghilaine remegő kezét a Rogerébe helyezve. fejét gyöngöden meghajta s homlokát az ifju orvos ajkaihoz tévé, ki megcsókolta azt, elhalványult, csak egy nevet tudván kiejteni, de a melybe egész lelkét kiöntötte, midőn így szól:

— Oh! . . . Ghilaine! . . .

A rácsosathal elváltak egymástól, a nélkül, hogy egy szót is szóltak volna. Elég volt, hogy átadták lelküket mindkettőn egymásnak.

Az éj folyamán a gróf láza és fájdalma, a mint Roger sejtette: fokozódott, de tul volt már minden veszélyen.

A beteg nem volt képes ugyan beszélni, de szabályosan lélezett. Mihelyt anyai ereje volt, hálásan szorította meg az orvos kezét.

Riviere nem hagyta magát. Roger pedig gondolva, hogy jelenléte többé nem szükséges, azt mondá, hogy ő csak akkor fog ismét visszatérni, ha a beteg állapota rosszra fordulna. Különben is vette észre, hogy jelenléte izgalomba hozza a gróft, azért daczára azon örömenek, hogy Ghilainet láthatja, inkább lemondott a boldogságról, nehogy kockáztassa a gróf egészségét, melyet nehezen tudott helyreállítani (Vége köv.)

felkelnek sirjsikból éjjel tájban és nagy csoportban járnak-
kelnek, imára kéréndő az élöket. A boszorkányok se tesz-
nek roszat e napon. Mihály arkangyal tizenkét óra tájban
fölemeli lábát, mely alatt a lenyügözött Sötetség angyalát
tartja és a pokol e fajzatának hatalmat ad egy pillanatra,
hogy árthasson az embereknek. Ehhez gondolja még oda
az ember a haldoklófélt levő természetet, a zivatar üvöl-
tését, a kiaradt folyam moraját, a havazást, mindenütt a
félelem és a halál borzadalmát.

16— év november elején egy szegény család vé-
letlenül egy ismeretlen uton tévelygett minden kalauz nél-
kül. A hó, melyet a szél szakadatlanul arcukra esapko-
dott, csaknem elvakította a szegény utasokat, lábuk egy sebbé
lön, s majd áldozatul estek a zordon időnek, míg végre
kénytelenek valának az országút mellett ez ellen mene-
dékot keresni. A család feje még fiatal volt; a nő egy
kisdedet vive karjai között, utánna vánszorgott egy 5—6
éves kis fiu, ki félig meg volt halva a hideg és a fáradság
miatt.

— Margit, tovább nem mehetünk — szóla a férfi
olasz nyelven, — itt kell maradnunk. Takard be magadat
és a gyermeket köpenyemmel, én Antalkát veszem ölembe
és melengetem ahogy lehet.

A nő ugy tón, miként mondvá volt, a férfi pedig
keblére ölelé a fiúcskát. Mit tehettek azonban ezzel a hó
ellenében, mely mindig sűrűben pelyhekben hullá alá?
Csaknem megmeredtek a hideg miatt.

Egyszerre csak ülőhelyéről felkel a férfi és neje kezét
megragadá.

— Jer kedves Margitom, menjünk! ha tovább itt
késlekedünk, elpusztulunk gyermekestől. Tovább kell men-
nünk, még ma Kölnbe kell érünk. Hallga! nem hallod
a harangszót? Már nem messze lehetünk a várostól. —
Végy erőt, Rembrandt nagybátyád bizonyára örömmel fo-
gadand bennünket.

Margit fel akart kelni, de tagjai nem bírták; férje
segíteni akart, de oty esetleg, hogy őt a hóba ejté, e mel-
lett a kisdéd megsérült és keservesen sirni kezdte.

— Margit! — kiálta az utas, ki neje előtt térdele
és megállítani igyekezett a kisdéd sebéből ömlő vért, —
Margit! az Istenre, gyermekünkre kérlek, szedd össze ma-
gadát. Ha e rémes helyet el nem hagyjuk, ugy holnap
négy holttestet fognak felszedni az országút széléről.

Margit elájult és nem tudott semmiről, mit férje
hozzá intézte.

— Ugy te hallgass rám Antalka! — folytatá. —
Tevérkedet ölembe kell vennem és segítségért kell siet-
nem a városba. Téged nem vihetlek magammal, te lassan
jársz, pedig anyád élete függ hamar járásomtól. Leveté
felsőjét és begöngyölté a gyermeket, azután karjába véve
a leánykát, futott ahogy csak tudott Köln felé, a merre
közelebbnek gondolá. — A sorompónál több spanyol ka-
tona álla.

— Az isten nevére kérem, — szóla hozzájuk félig
flandriai, félig olasz nyelven — mondják meg nekem, hol
lakik Rembrandt festész, sürgös beszédem van vele!

Amint a katonák az ingre vetkezett idegen arcu
fért megpillantották, különös beszédet hallva, örültek
vélvén és mulatni akartak rajta.

— Rembrandt festész? — szóla az egyik, — itt la-
kik lejjebb nem messze, ott a város tulsó részén.

— Dehogy, tartson csak balra azon az utcán.

— Mindég jobbra tartson — szóla egy harmadik —
majd megtalálja.

Azután kacajra fakadának és a szegény utast za-
varba ejték. Ez azonban egy lámpa elő futott és megmu-
tata a vitézeknek a haldokló gyermeket, kit karján tartá.

A harczfiak felhagytak a kegyetlen tréfával; most
már nem tudának feleletet adni az idegen kérdezősködé-
seire. Senki sem tudá, hogy hol lakik a festész. Minden
elvesztett pillanat bizonytalanná tévé az asszony és a gyer-
mek megmentését. A férfi már vissza akart térni, hogy
legalább velök haljon meg, midőn éppen egy koros, kis
termetű, görnyedt szabó jött felfelé az utcán, kezében
egy lámpával, mely nélkül egy polgárnak sem volt szabad
az utcára kilépni. A harczfiakhoz közelve és nagy rész-
vétet tanúsítá, a midőn az idegennek helyzetéről értesüle,
a kit ő mindjárt földijének ismert.

— Jöjjön csak — szóla, jöjjön, elvezetem én Rem-
brandt festészhez; azonban nem hiszem, hogy ő ilyenkor
bebocsássa, ma különösen, midőn Mindenszentek estéje
van. De hát mégis csak jöjjön!

— Hát nóm és fiam? — vágott közbe az idegen.

— Ha minden reményök csak Rembrandt festész-
ben van, ugy bizonyára el vannak veszve. Rembrandt fes-
tész egy krajczárt sem ád, még ha azzal saját édes test-
vérének mentené is meg az életét. Hígyje el nekem, vegyen
maga mellé kettőt ezen katonák közül, hozzák gyermekét
és nejét az én házamba. Míg én azután segítségökre lehe-
tek, menjen maga Rembrandt festészhez; én szegény vagyok
és nem adhatok annyinak szállást, egy éjjelre még négy
személy se fér el szűk szobámban. Mégis adjon hálát az
Istennek, hogy velem találkozott; én megteszek mindent,
amit csak lehet.

A szabó, kit Barruelo Miklósnak hittak, azonnal
flandriai nyelven értésükre adá a katonának, hogy milyen
szolgálatot kívánna tőlük. A dobos karjaiba vévé a kis-

dedet és a seb vérzését csillapítgatá; más négy az ör-
mester engedelmével elhagyá helyét és fáklya világánál
követé a vándort az országot szélén. Menés közben tudták
meg az idegentől, hogy ő Lüttichből jön és Neteelli Fran-
cesco-nak hívják, és hogy festész.

Hogy azonban az ember ez utóbbit kikutathassa, olyan
kiváncsinak kelle lenni, mint Miklós uram, mert Neteelli
inkább futott mint ment arra felé, hol nejét és gyermekét
hagyta volt. Többször kiáltotta: Antalka! senki sem felelt.
Sötét éj volt: a hó mindig sűrűben hullott, az északi szél
üvöltött a kopasz fák sudarai között; a szerencsétlennek
sok idő kelle, míg a helyet felismeré: a hol talán holtakat
találand. A zivatar kissé szünni kezd; egy gyenge hang
hatolt Neteellihez; arra felé sieté, a honnét halszék és
végre ráakadt a nő és gyermeke. A segélykiáltás, melyet
halla, valóban a haldokló utószava volt, mert az országút
szélén ő csak két megdermedt mozdulatlan testet talála.

Barruelo Miklós kéré a katonákat, hogy az asszonyt
és a kis fiut vigyék az ő lakába. Ő maga ment jó példáva
elől, a kisdedet ölébe vévé és vele előment saját lakása
felé, mely szerencsére a város kapujához közel feküvök
Mihelyt szobácskájába ért, a gyermeket anyjával együtt
ágyba fekteté és a három szerencsétlennek minden lehető
megetve.

Neteelli felszólítá Miklós mestert, hogy segítkezék,
de se látott, se hallott, hanem mintegy néma mereven ült
a tűznél. Miklós leveletköztette a megdermedteket átázott
ruháikból és betakargatá őket lepedőkkel, melyeket előbb
a tűzhelynél melengtetett fel; szerény ruhátára egészen ki-
fogyott; még téglázó vasát is megmelegíté és az ifju nő
lábaihoz helyezé.

Amint ezen fáradozásai nem sikerültek, egy szek-
rényből elévön egy gondosan bekötözöttet pálínkás üveget,
amelyből csak ünnepek napokon szokott volt inni. Minden
haladék, de nem kis szorongás nélkül csepegtetett a drága
italból egy darabka vászonra és elkezdé azzal Margit
arcát dörzsölgetni. Ennek se lön sokáig eredménye; Barr-
uelo uram már ugy gondolkozék, hogy három halottal
van hajlékában dolga, ekkor egyszerre csak az asszony
felnyitá szeméit, karjait feltárva kérdezősködék gyermekei
után.

— Itt vannak signora, itt vannak, ne féljen. No csak
térjen magához Neteelli barátom, nézze, nejének már
nincs semmi baja se, gyermekei is mindjárt jobban lesz-
nek, hogyha maga egy kissé segítkezék. Fogja csak, igyék
egy pohárkát velem együtt ebből a jó gyomorerosítóból, ez
a kedves nejének segített, bizonyosan magának is jót teszen.
Az Isten éltesse!

Miklós mester egy hajtásra kiüríté poharát; azt a
pár cseppet, mely a pohár fenekén marada, tenyerére cse-
pegteté és eldörzsöle. Neteelli is ivott és lassanként magá-
hoz tért dermedtségéből; körültekinté, megpillantá gyer-
mekeit és nejét; szeméi könnybelábadtak.

— Margitom! kiálta, jer karjaimba! . . . te mosolyogsz,
ajkaid beszédesek ismét! Most hála Istennek ismét együtt
vagyunk!

Erre tekintetét a gyermekekre veté, kik még mindég
mereven, mozdulatlan fekvének. Az ifju nő megérténi
látszék Francescot és beszédére egy sohajtással válaszola.

— Nem kell mindjárt ketségbeesni — vágott közbe
Miklós mester; a Boldogságos szüz és a Szentek vissza-
adtak nejét, gyermekeit is megtartják. A sopánkodások
helyett jobb lesz, hogy ha segít. Nézze csak! már kis fia
is magához kezd térni. Jer ölembe kedves angyalkám,
jer, édes mamáéhoz viszlek. Igen signora örvendjen, csó-
kolja meg kedves gyermekét! De nini, hála a jó Istennek!
már a kis lányka hangját is hallom.

A jó szabó az egyik gyermekétől a másikhoz futott,
törülgeté őket a pálínkával megnedvesített vászondarab-
kával. Midőn mindnyájan a vesztélyen tul valának, Barr-
uelo csak ekkor kezdé körül nézni tüzetesebben csak
alig nyolcz lábnyi hosszú szobájában.

— Mi felett aggódik ugy kedves jó barátom? kérdé
Neteelli, ki Barruelo arcáról leolvása a kínos aggodal-
makat.

— Az igazat megvallva, én nem tudom, hogy öten
hogyan férünk el ma éjjel e szűk szobácskában.

— Én megyek Rembrandt-hoz és felfejtem helyza-
tetem.

A szabó vállát vonogatá.

— Bizony nem marad egyéb hátra, ámbár erre nem
adok semmit. Azonban meggyujtom a lámpámat és elve-
zetem a Zsidó-negyedbe, ahol Rembrandt lakik.

A szabó köpenyegét vévé és Neteellivel távozek.

(Folyt. köv.)

VEGYES HIREK.

— Csató János kir. tanácsos alispán ur néhány
napra Budapestre utazott, hol dr. Dárday Sándor képviselő
vendége lesz.

— Krizmanits Vilmos m. kir. honvéd főhadnagy
II-od osztályu századosá lett előléptetve. Szívbeli örülnek
e közkedveltségben álló férfiu megérdemelt előmenetelének.

— Br. Apor Károlyt, a marosvásárhelyi kir. tábla
elnökét hír szerint szélütés érte volna, s állapota komoly
aggodalomra ad okot.

Szerkesztői
Nagy-Enyed
A KIADÓHIVATAL
hova
lap szellemi rész
közlemények kö
Kiadóhiva
Wokál János könyvve
hova
az előfizetéseket és
bermentesen kü
Kéziratok nem adst

Az orsz. kiállítá

Folyó hó 4-én trónörökös ö fensége del, minőloz basoul magyar fejedelmi aj művelődés reánk né mondva, kétszeresen zet művészeti, ipari mutatóására volt szám méltányló figyelmet — valamint többet t genek vártak tőlünk a mennyire számitar rályú férfias önértel kel téve, melyek ha érzelme kel fel mibe zöleg hangzott:

„Mindenekelőld földmívelés-, ipar- urnak üdvözölő sz mind a két elnök uraim, kik ezen kezdettől fogva megvalósíták, em munkásságukért.

Mai nap tel ezen művünkre mindenekelőtt tar ezen kiállítás min érzetet s a hatalm jövőjébe vetett hit és a külföld előtt is ország az utóbbi a szellemi és művé mint ipari és me mértékben a cult

A Szent-Istvá nézve a mostani ifju erejű művelőd a legjelentékenyek rencsések voltunk szebb jutalom és

TÁ

B

Lemenő nap fény
„Barna Julis, lelk
Csak egyetlen egy
Hogy én úgy sze

Sugár jegenyék k
„Sietős az utam,
Jól tudja, én nek
Ha most hűtlen le

Sötét hűlő tolu t
„Felejtél, hisz az
Szívem, lelkem ti
Engedd szép arcz

A védtelen virág,
Hajlik ide oda ha
Barna Julis virág
Hej, mert elfeledt

Tilólják a kendert
„Mosolyod eszálló
Mig a többi lányo
Hervadsz, mint de

„Mi bánt edes lán
Hervadó reményen
Ne bankodj! az ő
Miért az arczodon

Fonóból messzire

KÖZGAZDASÁG.

A gyümölcsfák bemeszelése.

— **Megyénk** őszi közgyűléséről lapunkszük tere'miatt csak jövő számban hozhatunk közleményt. Addig is jelezhetjük, hogy a gyűlésre a tagok elég szép számmal jelentek meg, s az érdekes tárgyak kellő figyelemmel lettek elintézve. A verespataki járásba Imreh Károly lett segéd-szolgbíróvá választva felkiáltás útján. A közigazgatási bizottságba Barcs Ferenc nagyprépost, Kiss Bálint, Mohay Sándor, Szalánczy Lőrincz és Pávay V. Elek választották meg az 1886—87. évekre. Gyűlés után főispán 6 miga nagy banquetet adott, melyen vidám hangulat uralgott és számos pohárköszöntés mondatot. Ebéd után még két kis gyűlés volt; az elsőt a polgármesterek és szolgabírák vettek részt, meghallgatván az alispán és kir. tanfelügyelő uraknak előterjesztéseit a tanügyi statisztika stb. tárgyában, a másikat a megyei tisztviselők nyugdíj alapjának intéző bizottsága vette tudomásul az aránylag kedvező pénztári eredményt.

— **Alsó-Fehérmegye** törvényhatóságának őszi közgyűlése Tisza Kálmán 10 évi miniszterelnökségének ötletéből üdvözölő felirat küldését határozta el s örömeinkre szolgál látni, hogy a külföldről is egyre szaporodnak a miniszterelnök munkásságát s törhetlen erélyét elismerő rokonszenves nyilatkozatok.

— **Dr. Cseh Károly** országos egészségügyi biztos, ki pár évig megyénkben Zalathán mint kincstári orvos is működött, s így a megyei viszonyokat is közvetlen szemlélet alapján ismeri, a napokban kezdte meg megyénkben körútját, melynek célja az egészségügyi törvény miként lett végrehajtásáról meggyőződést szerezni. Először a bánya-vidéket, azután a marosújvári járást szándékozik beutazni. Meg vagyunk győződve, hogy mindenütt előzékeny fogadásra fog találni, s így a hatóságok, mint egyesek szívesen fogják megadni mindazon felvilágosítást, mi nehézségek megoldásához szükséges.

— **A nagyenyedi gyümölcsészeti egyesület** az országos kiállításra küldött szép gyümölcsgyűjteményéért a kiállítási nagy érdemmel lett kitüntetve. A kitüntetés alapjául az egyesület által követett gyakorlati irány szolgált. Az elismerés buzdítsa az iparkodó egyesület ezután is szorgalmas munkálkodásra, mely mindig gyakorlati czélok megvalósítása felé irányuljon.

— **Köszönet nyilváníítás.** Nagy-Enyedről saját kérésre Dávára való eltávozásom alkalmával személyesen nem vehetvén búcsút minden általam tisztelt ösmerőseimtől, kik négy évi ittlétem alatt személyem és családom iránt lekötözölő szívességgel és barátsággal viseltettek, fogadják ez uton hála köszönetemmel kapcsolatos búcsúvételemet s méltóztassanak benső emlékekben megtartani azt, kinek keblében az önök iránti tisztelet végleheletemig élni fog. Nagy-Enyed, 1885. okt. 30-án. Radó János.

— **Hymen.** Ifj. Vinczei Károly dióváraljai ifju birtokos e héten vezette oltárhoz dr. Groisz Gusztáv egyetemi tanár kedves leányát Helént.

— **A helybelli iparos tanoncok** iskolájában a tanítás folyó évi november 3-án kezdetét veendő, ugyanazért a beiratkozás azon időig teljesítendő, hogy a tanítás rendszeres folyama utólagos beiratkozásokkal ne zavartassék.

— **Gilgor Vaszi** muzsina lakos oly büntényt követelt el, mely széles körben sensatiót keltett s még jó ideig fogja vidékünkön a közbeszéd tárgyát képezni. Látogatáson nála levő apósát megölte s szolgálójával s egy napszámosal a holttestet a miriszlói erdő szélére vitte ki. Azonban eljárása gyanut keltett s a büntény felderítésére vezetett. A tettes mára be van fogva, de tettét hallomás szerint szolgálójára igyekszik hátrítani.

— **A „Magyar Háziasszonyok Naptára”** 1886. évre már megjelent és beküldött szerkesztőségünknek. Az az általános elismerés, melylyel a naptár tavaly, első megjelenése alkalmával találkozott és az a fényes magyar irodalomban ugyszólván páratlan siker, melyet mindenfelé aratott, csak arra buzdította a „Magyar Háziasszonyok” szerkesztőségét, hogy naptárát, melyhez e nemben hasonló az egész világirodalomban nem létezik, minél tökéletesebbé tegye. A „Magyar Háziasszonyok Naptárának” sehol sem szabad hiányozni ott (s a tavaly elért siker után bizonyos, hogy nem is fog hiányozni), hol a háztartás a takarékosság elvei szerint vezetetik. A „Magyar Háziasszonyok Naptára” nemesak gondos vezető és tanácsadó a háztartás minden ágában, hanem számos szépirodalmi közleményével kellemes szórakozást is fog nyújtani. A díszes kiállítású 232 oldal terjedelmű naptár tartalma következő: I. Csillagászati rész. II. Általános érdekű rész: A feleség uralkodó háza. — József főherczeg és családja. — Világtörténeti utmutató. — Népnepmutató tábla. — A magyar királyok genealogiája. Hölgynevek jelentősége. — Hazánk nagyobb városai népességi arány szerint. — III. Szépirodalmi és ismeretterjesztő rész, melyben a következő szerzők művei jelentek meg: Polgár Vilma, Andras, Inezdi László, Sikor Margit, Lakos Gyula, Tölgyesi Mihály, Dengi János, dr. Murányi Armin, Petri Mór, Grósz Lajos, Kisteleki Ede, V. Gaal Karolin, Bery Irén, Murányi Ernő, Győri Ilona, Lipovszky Róza, Király Kálmán, Than Gyula, Csákiornyay Lajos, Madarassy László, Lauka Gusztáv, Mikló Lázló, Perényi Kálmán, Szászvárosy W. Jenő, Bacso Ferencz, Városey Mihály, R. Erdy Róbert, Méri Károly, Felely Kornél, Maszik Pál, Bary Etelka, Kapeller István, Szadlari Istvánné, Sziklay P. Gyula, Weszely Odón, Szalmás Arnold, Halász Dezső, Komzsi Császár, Sirisaka Andor és Kiss Erenecz. IV. Konyhaszati rész: Mit főzünk egy éven át: (Étlapok az egész évre.) — Külön étlap az év összes ünnepeire. Csiszér-Ugróczy Idától. Külön étlap az év minden hónapjára, ha vendéget kapunk. Csiszér-Ugróczy Idától. — Kis szakácskönyv. V. Kertészeti rész: Az egész évre havi teendő a konyhá-, a gyümölcsös és diszkerthben. — Hasznos kerü tudnivalók. VI. Háztartási rész: Havi teendők az egész évre. — Hasznos háztartási tudnivalók. — A mit nem szabad elfelejtenünk. — Háztartási leltár. — Ruhaneműek leltára. — Mit adtunk a mosásba. (Januártól—decemberig.) — Cseléd napló. (Januártól—decemberig.) VII. Könyvvitelli rész: Utasítás a háztartási számadás helyes vezetéséhez. Andrástól. — Táblázatok a napi kiadások részletes bejegyzéséhez az egész évre. — Táblázatok a havi és az egész évi leszámolóhoz. — T. olvasóinkhoz. VIII. Hirdetések. Ára füze 1 forint. Díszkötésben 2 ft. Vidékre bermentes ajánlott küldésért 2 krral több. Megrendelhető (legszélszűbben postautalványval) a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalában, Budapest nagy korona-utca 19.

jogerőre jutása után 30 és 60 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliirt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Diód község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíróság, mint tkkvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1885. augusztus 28.

Sz. 257—855.
b. vgrh.

Árverési hirdetmény.

Alóliirt kiküldött kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX-dik t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíróság 885. évi 681. számú végzése által abrudbányai Kozma Albertné szül. Schöder Javára, ugyanodavaló özv. Schöder Jánosné ellen 1600 frt tőke, ennek 1885-ik évi január hó 18-tól számítandó 6% kamatai és eddig összesen 25 forint 60 kban megállapított perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 1885. év május 6-án lefoglalt és 1036 frt 4/2 krra becsült, a lefoglalási jegyzőkönyv 1-ső tétel számától egész a 119-dik tétel számig, összes bolti singes- és rövidáru czikkekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az idézett számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, illetve végrehajtást szenvedő bolthelyiségében leendő eszközlésére az 1885-dik év november havának 7-ike d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX-ik t. cz. 108. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alól is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX-ik t.-cz. 108-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Abrudbányán, 1885-ik évi okt. hó 25-én.

Szabó Lajos,
bíró, végrehajtó.

Sz. 1545—855.
j. igazg.

Árverési hirdetmény.

A Bethlen-főiskola tulajdonát képező Henningfalva községben levő koresmazaregale joga folyó hó 26-án délelőtt 11 óraker gazdasági irodában 1886. évi január hó 1-től 3. esetleg 6 évre bérbe adatik.

Kikiállítási ár évi 1035 frt haszonbér.

Árverezni kívánók, vagy írásbeli ajánlatot tevők kötelesek 103 frt 50 kr bánatpénzt letenni.

A részletes feltételek az igazgatósági irodában a hivatalos órák alatt naponta megtekinthetők.

Nagy-Enyed, 1885. évi nov. 1-én.

1—3

Az igazgatóság.

34 kat. hold szántó, hét hold szép tiszta buza vetéssel együtt és 16 hold kaszáló rét a nagyenyedi határon több évekre

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni felőle tulajdonos

Vajna Istvánnal.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miként Nagy-Enyed városa piacznán, közvetlen az O b e r t h-féle gyógyszerfár szomszédságában fiók

MŰLISZTRAKTÁRT

állítottam, hol minden osztályu kitünő liszt- és kásafélék, lencse, borsó, mák nagyban és kicsinyben árusítatik.

Hogy a nagyérdemű közönség pártolását annál inkább kiérdemeljem, igyekeztem nemcsak az áruk kitünőségével feltűnni, hanem az árakat is oly jutányosan állítottam meg, hogy bármely műmalmi liszt az enyémmel nem versenyezhet.

Becsés pártfogásukat kéri

KÖNIGES & COPONY,

brassai műmalomliszt főraktára.

4—4

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG;

Dr. MAGYARI KÁROLY

SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Sz. 2560—1885.
tkvi

Árverezési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 88 frt 20 kr tőke, ennek 1881. okt. 1-től 6%, kamata 4 frt 55 kr költség követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedők Nikajé Szofia szül. Válya hagyatéka, Dajszá Maria szül. Nikajé és Mojsza Sofia szül. Nikajának a csákljai 6. számú tjkönyvben A+1—17. rendszámú fekvőségei 555 frt megállapított kikiállítási árban 1885. évi november 9-án délelőtt 10 óraker Csáklya község előjárósági helyiségében tartandó nyilvános árverésen kikiállítási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiállítási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilváníított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásároló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliirt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Csáklya község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíróság, mint tkkvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1885. aug. 28-án.

Sz. 2879—1885.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 131 frt 79 kr tőke, ennek 6% kamata, 19 frt 41 kr költség követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedők Sztánes Mihálla és neje Golgyán Sofia hagyatékát képező a diódi I. rész 35 számú tjkönyben A+1—15. rendszám alatt foglalt fekvőségei 814 forint megállapított kikiállítási árban Diód község előjárósági helyiségében 1885. évi november hó 10-én délelőtt 10 óraker tartandó nyilvános árverésen kikiállítási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiállítási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilváníított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásároló két egyenlő részletben, az árverezés

Ny. Wokál János gyorsajtóján Nagy-Enyed.